

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

17. december 2014

Orientering af Finansudvalget vedrørende grundlaget for den hidtidige kontrol af Kammeradvokatens salærer

Jeg gjorde i min orientering af 1. maj 2014 Finansudvalget opmærksom på en benchmarkanalyse, som Finansministeriet fik udarbejdet som led i forhandlingerne om en ny kammeradvokataftale. Analysen dannede baggrund for, at jeg ikke fandt det hensigtsmæssigt at gennemføre en kontrol af kammeradvokataftalens økonomiske fordelagtighed i 2013 på det hidtidige grundlag.

Jeg er nu blevet gjort opmærksom på yderligere forhold vedrørende sammenligningsgrundlaget for den hidtidige kontrol af Kammeradvokatens salærer, som jeg finder det rigtigst at orientere Finansudvalget om.

Finansministeriet har til sin salærkontrol siden 2004 sammenholdt Kammeradvokatens priser med den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater, der fremgår af den redegørelse om omkostningsgodtgørelse i skattesager, som Skatteministeriet hvert år afgiver til Folketinget.

Sammenligningen blev fra 2004 til 2011 konkret foretaget ved at sammenholde den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater med Kammeradvokatens gennemsnitlige timepris for advokater, det vil sige for partnere og advokater. Udgangspunktet for denne sammenligning var den nuværende kammeradvokataftale, som udløber med udgangen af 2014. Ved aftalens indgåelse i 2004 blev det således fastlagt, at Kammeradvokaten skulle oplyse timepriser for advokater og advokatfuldmægtige.

Efter gennemførelsen af salærkontrollen for 2010 i foråret 2011 gjorde Kammeradvokaten Finansministeriet opmærksom på, at der i salærkontrollen ikke var taget højde for, at den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater i Skatteministeriets redegørelse var opgjort inklusive moms, mens oplysninger om Kammeradvokatens timepriser i Kammeradvokatens årsberetninger var opgjort eksklusivt moms.

Finansministeriet foretog i den forbindelse en gennemgang af sammenligningsgrundlaget og fik oplyst af Skatteministeriet, at der i skatteadvokaternes gennemsnitlige timepriser var indregnet salærer for al juridisk bistand. Det vil sige inklusive partnere, advokater, advokatfuldmægtige, juridiske assistenter mv.

Da den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater i Skatteministeriets redegørelse således var opgjort på baggrund af det samlede honorar til alt juridisk personale, vurderede Finansministeriet efter dialog med Kammeradvokaten i august 2011, at en gennemsnitlig timepris for al juridisk bistand fra Kammeradvokaten – det vil sige inklusive ikke kun partnere, advokater og advokatfuldmægtige, men også studenter og juridiske assistenter – ville udgøre et mere retvisende sammenligningsgrundlag.

Med henblik på at afdække de eventuelle konsekvenser af, at der ved salærkontrollen i tidligere år var sammenlignet priser med og uden moms samt med og uden studenter og juridiske assistenter mv., gennemførte Finansministeriet salærkontrollen bagudrettet med udgangspunkt i det, der nu blev vurderet at være et mere retvisende sammenligningsgrundlag. Finansministeriet gennemførte således salærkontrollen bagudrettet ved at sammenligne den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater eksklusiv moms med Kammeradvokatens gennemsnitlige timepris for al juridisk bistand eksklusiv moms. Det blev på baggrund af denne salærkontrol konkluderet, at staten havde fået den aftalte rabat på 1/3 i forhold til sædvanligt advokatsalær.

Finansministeriet konkluderede på baggrund af ovenstående, at kammeradvokatordningen var økonomisk fordelagtig for staten. Finansministeriet fandt på denne baggrund ikke anledning til at tage skridt til at aftale ændringer i reglerne om vederlag i kammeradvokataftalen og foretog sig ikke yderligere i sagen.

I foråret 2012 og foråret 2013 gennemførte Finansministeriet salærkontrol for henholdsvis 2011 og 2012 ved sammenligning af den gennemsnitlige timepris for skatteadvokater med den gennemsnitlige timepris for al juridisk bistand i Kammeradvokatens årsberetning. Disse salærkontroller, der således blev udført på baggrund af det ovennævnte, reviderede sammenligningsgrundlag, er offentliggjort på Moderniseringsstyrelsens hjemmeside.

Jeg besluttede i foråret 2014, at Finansministeriet ikke skulle foretage en salærkontrol for 2013, jf. min orientering af udvalget af 1. maj 2014. Jeg henviste i min orientering til, at Finansministeriet som led i forhandlingerne om en ny kammeradvokataftale i samarbejde med PA Consulting Group havde udarbejdet en benchmarkanalyse, der afdækker de timepriser, som udvalgte store private og statslige virksomheder under rammeaftaler betaler for advokatbistand, der har en karakter, der er sammenlignelig med statens køb af advokatbistand under kammeradvokatordningen.

Jeg orienterede i samme forbindelse Finansudvalget om, at benchmarkanalysen viser en differentiering i de priser, som udvalgte store private og statslige virksomheder betaler for juridiske ydelser, der er sammenlignelig med de ydelser, som staten køber hos Kammeradvokaten. Og, at det var Finansministeriets vurdering, herunder grundet den store volumen og sikkerhed, der er forbundet med at være fast leverandør til staten, at staten burde kunne opnå lavere priser end hidtil.

I lyset af disse oplysninger om benchmarkanalysen var det min vurdering, at de gennemsnitlige timepriser for skatteadvokater, der hidtil havde været benyttet til salærkontrollen, ikke længere var det bedste, tilgængelige mål for et sammenligneligt advokatsalær. Det var samtidig min vurdering, at et benchmark, der afdækker de timepriser, som udvalgte store private og statslige virksomheder betaler for advokatbistand, der har en karakter, der er sammenlignelig med statens køb af advokatbistand under kammeradvokatordningen, ville være et mere tidssvarende mål for kontrol af aftalens økonomiske fordelagtighed.

Jeg har siden gentaget disse vurderinger i min besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål under samrådet i Retsudvalgets den 10. juni 2014 om kammeradvokatforhandlingerne.

Jeg er nu blevet gjort opmærksom på, at analysen fra PA Consulting Group endvidere peger på en tendens, der kan have betydning for sammenligningsgrundlaget for den hidtidigt gennemførte kontrol af Kammeradvokatens salærer.

PA Consulting Groups analyse peger på, at der, når store private virksomheder og statslige selskaber køber advokatbistand, er en overordnet tendens til, at der ikke aftales særskilte timepriser for studenter og juridiske assistenter, men at arbejde udført af disse medarbejdergrupper er inkluderet i timepriserne for advokater og advokatfuldmægtige. Det betyder i praksis, at de gennemsnitlige timepriser, som store private virksomheder og statslige selskaber indkøber advokatbistand til, som hovedregel er beregnet inklusive omkostningerne for studenter og juridiske assistenter, men eksklusive antallet af timer for de nævnte personalegrupper. Finansministeriet har uden kendskab til denne tendens for årene 2011 og 2012 beregnet Kammeradvokatens gennemsnitlige timepriser inklusive omkostningerne for studenter og juridiske assistenter og inklusive antallet af timer for de nævnte personalegrupper.

Det bemærkes, at det først er med PA Consulting Groups analyse, at Finansministeriet er blevet opmærksom på den overordnede tendens i markedet.

Billedet i PA Consulting Groups analyse er dog ikke entydigt, idet der i enkelte af de private virksomheders rammeaftaler, som PA Consulting Group har fået indsigt i, er aftalt særskilte timepriser for studenter.

Oplysningerne om denne overordnede tendens i PA Consulting Groups analyse kan give anledning til at overveje, om grundlaget for den hidtidige salærkontrol har været mindre retvisende end hidtil antaget. Det vil sige, om skatteadvokaternes gennemsnitlige timepriser i lighed med Kammeradvokatens gennemsnitlige timepriser i alle tilfælde er beregnet på baggrund af såvel omkostninger som timer for juridiske assistenter og studenter.

Sådanne overvejelser bekræfter mig først og fremmest i min tidligere vurdering – der dannede baggrund for min beslutning om ikke at fortsætte den hidtidige praksis, jf. min orientering af udvalget af 1. maj 2014 og min gentagelse heraf under

samrådet den 10. juni 2014 – af, at grundlaget for den salærkontrol, der hidtil er blevet gennemført, ikke har været tilstrækkeligt solidt.

Dernæst vil jeg bemærke, at Finansministeriet ikke i foråret 2014 har haft opmærksomhed på at afdække alle tænkelige forbehold forbundet med den hidtidige salærkontrol, fordi Finansministeriet siden udarbejdelsen af PA Consulting Groups analyse har haft fokus på at overgå til en grundlæggende anderledes salærkontrol. PA Consulting Groups analyse blev således udarbejdet med henblik på de igangværende forhandlinger med Kammeradvokaten om en ny og moderniseret aftale og havde dermed ikke særskilt fokus på at validere det hidtidige grundlag for Finansministeriets salærkontrol.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at de årlige salærkontroller fra 2004-2012 er blevet gennemført med henblik på at vurdere, om der fremadrettet skulle aftales ændringer af kammeradvokataftalens bestemmelser om vederlag.

Derudover bemærkes, at der ikke kan drages en konklusion om, at den tendens, som fremgår af PA Consulting Groups analyse fra 2014, nødvendigvis har gjort sig gældende historisk. Og i forlængelse heraf, om og i hvilket omfang beregningen af skatteadvokaternes priser i perioden 2004 og frem til i dag er foretaget på baggrund af såvel omkostninger som timer for juridiske assistenter og studenter.

Såfremt den hidtidige salærkontrol skulle efterprøves i lyset af den viden, der nu er tilgængelig, ville Finansministeriet således skulle foretage en analyse af prissætningen hos de involverede skatteadvokater i alle årene 2004-2012. Dette vurderes imidlertid i givet fald ikke at være muligt, da skatteadvokaternes fakturaer, ifølge SKAT, ikke generelt indeholder oplysninger om timeforbrug for alle medarbejderkategorier, og da disse oplysninger ikke kan rekvireres tilbage i tid i afsluttede sager om omkostningsgodtgørelse.

Som det fremgår af den aftale om hovedpunkter i en ny kammeradvokataftale, som jeg orienterede Finansudvalget om den 2. oktober 2014, så indføres der pr. 1. januar 2015 en ny prisstruktur i kammeradvokataftalen, der markant forbedrer mulighederne for at kontrollere aftalens økonomiske fordelagtighed. Til løbende at validere, at timepriserne i den nye kammeradvokataftale er konkurrencedygtige, skal der gennemføres et prisbenchmark, hvor kontraktens fast definerede timepriser sammenholdes med de timepriser, som udvalgte store private og statslige virksomheder betaler for advokatbistand, der har en karakter, der er sammenlignelig med statens køb af advokatbistand under kammeradvokatordningen. Det er således min vurdering, at vi fremadrettet får et langt bedre grundlag for at vurdere, om priserne i kammeradvokataftalen er konkurrencedygtige.

Jeg finder på denne baggrund ikke grundlag for yderligere at validere sammenligningsgrundlaget tilbage i tid.

Jeg har givet Retsudvalget en orientering i overensstemmelse med ovenstående.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon